

at det ærede Medlems Hukommelse er ganske daarlig. Derfor haaber jeg, at det høje Ting vil gaa ud fra, at den Fremstilling, jeg har givet af denne Samtale, er rigtig, hvilket der jo er noget, der i høj Grad tyder paa, i det, som det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem indrømmede, at jeg havde spurgt, hvor længe Sagen havde ligget i Ministeriet. Hvorfor i al Verden skulde jeg rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, naar det ikke var, fordi det ærede Medlem lige forud over for mig havde besværet sig over, at Sagen havde ligget saa længe?

Imidlertid siger det ærede Medlem nu, at det slet ikke er denne Sag, der har givet Anledning til denne Henvendelse, han i Dag for 8 Dage siden gjorde til mig. Jeg skal ganske vist indrømme, at jeg under de tidligere Forhandlinger ikke et eneste Øjeblik har tvivlet paa, at det var denne Sag og maatte være denne Sag. Nu siger imidlertid det ærede Medlem, at det ikke var denne Sag, og selvfølgelig: saa var det ikke denne Sag, det ærede Medlem omtalte forleden Dag, da han havde Ordet. Han omtalte temmelig truende, at han var i Stand til at fremføre forskellige Tilfælde, hvor der var Grund til at klage, og hvor han vilde kunne belægge sine Ord med Beviser. Om jeg har forstaaet det ærede Medlem ret, fremførte han disse Tilfælde i Aften. Han anførte, at der var 3 Resolutioner af 9de Juli, 18de Juli og 19de Juli, som først ere komne i Ministerialtidende for 3die Oktober. Det er altsaa denne langsomme Ekspedition af disse Resolutioner, som har givet det ærede Medlem Anledning til at besvære sig over den ministerielle Forretningsgang, for saa vidt andre Ministerier end Landbrugsministeriet angaar, saaledes forstod jeg det ærede Medlems Udtalelser før, og i Rigsdagstidende maa det jo vise sig, om jeg har forstaaet dem rigtig. Nu er dette saaledes at forstaa, at der i Ministerialtidende for 3die Oktober findes indført en Skrivelse til Amtmanden over Ribe Amt af 9de Juli, til Politidirektøren i Kjøbenhavn af 18de Juli samt til Amtmanden over Randers Amt af 19de Juli. Selvfølgelig ere alle disse 3 Skrivelser ekspederede til dem, der skulde have dem, for længe siden, nemlig under de Datoer, som Skrivelserne bære. Men naar Skrivelserne ere indførte i Ministerialtidenden, er det kun, fordi man i Ministeriet har ment, at de Afgørelser, der ved disse Skrivelser vare truffene, kunde have Interesse ogsaa for andre Øvrigheds-personer end netop dem, der have forespurgt.

I selve Ekspeditionen af disse Sager, som Skrivelserne omhandle, er der altsaa ikke nogen Forsinkelse derved, at Resolutionerne først ere blevne nævnte i Ministerialtidende for 3die Oktober. Det er her, jeg mener, det ærede Medlem har en meget daarlig Hukommelse, thi er det rigtigt, hvilket jo Rigsdagstidende maa vise, at jeg har opfattet det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at det er dette, der har givet Anledning til hans Besværing her i Tinget, saa har det ærede Medlem fra forrige Fredag til i Dag fuldstændig glemt, hvad det var, han besværede sig over i Dag for 8 Dage siden. I Dag for 8 Dage siden — det findes i Rigsdagstidenden Sp. 308—9 — udtalte det ærede Medlem, at han havde „den almindelige Anmodning til samtlige Ministre, at de Sager, som komme ind til de ministerielle Kontorer og Generaldirektoraterne, maa blive fremmede hurtigst muligt“, og længere henne siger han om disse Sager: „Det er jo nemlig saaledes, at naar den Slags Sager skulle ind til Ministeriet, faa Embedsmændene dem, og naar der saa er gaaet en Tid, bliver der spurgt: Hvor er den Sag? Og det er knebent nok, at man altid vil tro det, naar der svares: Den ligger inde i Ministeriet.“ Har jeg nu Ret i min Opfattelse af det ærede Medlems Ord i Aften, viser det sig jo, at det, som han i Aften besværer sig over, er noget ganske andet end det, han besværede sig over for 8 Dage siden, saa at det ærede Medlem paa disse 8 Dage fuldstændig har glemt, hvad det var, han besværede sig over, da han første Gang havde Ordet. Det, som det ærede Medlem i Aften besværer sig over, er, som jeg allerede har anført, slet ikke over langsom Ekspedition af Sagerne i Ministeriet, men over langsom Redaktion af Ministerialtidende. Naa, det kan jo være muligt, at der i Redaktionen af denne Avis kan være noget at rette, det er jo muligt, at den ikke følger den samme Hurtighed som de andre Nyhedsblade. Jeg skal naturligvis gerne undersøge, om der er Mangler, og om der kunde findes en Maade at rette disse Mangler paa. Naar jeg ikke allerede har kastet mig over denne Overredaktørvirksomhed, ligger det — det vil jeg indrømme — deri, at jeg i min Egenskab af fungerende Indenrigsminister har haft saa meget med Stiftstidender og andre Blade at bestille, at jeg ikke har følt nogen megen stor Trang til at kaste mig over denne Redaktørvirksomhed.

Naar det ærede Medlem klager over, at jeg har været personlig imod ham, vil